

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت در اسلام

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

جمه اکرمی فرد - دانشجوی کارشناسی رشته علوم تربیتی دانشگاه فرهنگیان واحد خدیجه کبری دزفول

خلاصه مقاله:

تربیت، محور اساسی ارتقای حیات آدمی است و در نتیجه باید مصالح تربیتی در تمام تصمیم گیری ها و برنامه ریزی های اجتماعی مورد تاکید قرار گیرد. تربیت در اصطلاح قرآن اعم است از تزکیه که پرورش جسم و تن را هم شامل می شود. برخی مولفان در تعریف تربیت به ابعاد شخصیت توجه کرده و گفته اند تربیت، راهنمایی همه جنبه های شخصیت فرد یا پرورش کودک در تمام نواحی وجودی وی است. مشخصات تربیت در اسلام و آنچه در این نظام تربیتی حایز اهمیت است و سبب امتیاز نهادن به آن میشود، عبارت است از جامع بودن تربیت، عبادی بودن آن، هماهنگی تربیت اسلامی با فطرت، متکی بودن بر علم و یقین و تزکیه و تعلیم. از جمله موانع اساسی که تعریف تام انسان را مشکل میکند ((پیچیدگی وجودی و ابهام آمیز بودن ابعاد وجودی او است)) نتیجه این که انسان از ساختار پیچیده‌ای برخوردار است که جز خدا کسی ساختار آن را نمی شناسد. عظمت و شکوه علم و عالم چنان است که کتب آسمانی، ایمه و حکما نیز در مورد آن سخن گفته اند و همواره مردم را به کسب علم و همنشینی با عالم فراخوانده اند. تعلیم و تربیت آدابی دارد که در صورت رعایت آن انسان کامل تربیت خواهد شد و حیات طیبه تحقق پیدا خواهد کرد. یکی از مهمترین و اساسی ترین علوم مذکور که زیرساخت و مبنای فلسفی و نظری تعلیم و تربیت را تشکیل می دهد، اصطلاحاً ((فلسفه تعلیم و تربیت)) خوانده می شود. مهمترین مبانی اساسی تربیت را میتوان در پنج بخش طبقه بندی کرد: 1) مبانی هستی شناختی؛ 2) مبانی انسان شناختی؛ 3) مبانی معرفت شناختی؛ 4) مبانی ارزش شناختی؛ 5) مبانی دین شناختی.

کلمات کلیدی:

تربیت، اسلام، علم، عالم، فلسفه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593175>

